

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la Informació Prèvia núm. 97/2011, referent a la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya

Antecedents

Primer.- En data 08/04/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'Associació per a la integració laboral-bombers de la Generalitat de Catalunya amb discapacitat (AIL-BOD) pel qual formulava denúncia contra la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, dependent del Departament d'Interior, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), relativa a diversos tractaments de dades personals de certs bombers d'aquesta Administració que es trobaven en situació de segona activitat i que en el moment dels fets percebien una prestació per incapacitat permanent total.

En concret, la denúncia feia referència a unes comunicacions de dades personals de bombers que estarien en situació de segona activitat, entre les quals s'inclouïen dades referents a la situació d'incapacitat, que s'haurien efectuat a un altre organisme i també entre òrgans del mateix Departament, mitjançant l'enviament d'uns llistats que contenien aquestes dades. A fi d'acreditar els enviaments esmentats, junt amb la denúncia s'aportaven diversos documents.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 97/2011), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 3/02/2012 es va requerir l'entitat denunciada per tal que informés sobre diverses qüestions relatives, entre d'altres, al fitxer on es recollien les dades personals relatives a la situació d'incapacitat del personal del cos de bombers de l'Administració de la Generalitat, així com les circumstàncies en què hauria tingut lloc la comunicació de dades a un altre organisme i també entre òrgans del mateix Departament, d'informació concernent diversos bombers de la Generalitat que es trobaven en situació de segona activitat.

Per mitjà d'escrit de data 17/02/2012, el director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments va donar resposta al requeriment d'informació efectuat per aquesta Autoritat, per mitjà del qual assenyala, entre d'altres qüestions i pel que fa a la creació del corresponent fitxer on es recollien en el moment dels fets les dades relatives a la situació de segona activitat dels bombers de la Generalitat, que es tractava del fitxer *Gestió integrada de personal* (GIP), creat mitjançant l'Ordre GRI/371/2003, de 18 d'agost, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Governació i Relacions Institucionals (DGOC núm. 3968, de 16/09/2003). Posteriorment, aquest fitxer fou integrat pel fitxer denominat *Sistema d'informació de personal*, segons es disposa a l'Ordre GAP/279/2009, de 28 de maig, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Governació i Administracions Públiques (DOGC núm. 5394, de 5/06/2009).

Fonaments de Dret

Primer.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- A partir del relat de fets que s'ha exposat a l'apartat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats. Primerament, s'abordarà allò referent al fitxer que dona cobertura a les dades objecte de denúncia, qüestió que en puritat no està inclosa formalment entre les infraccions denunciades a mode de recapitulació a l'apartat vuitè de l'escrit de denúncia, però que sí es menciona circumstancialment en algun punt concret del dit escrit. Seguidament, s'analitzaran els dos aspectes formalment denunciats, d'una banda la comunicació de dades a un tercer; i d'altra banda, la tramesa de documentació entre diferents òrgans del Departament.

2.1.- Sobre el fitxer que donava cobertura al tractament de les dades controvertides

Primerament, pel que fa a la creació i inscripció a l'Autoritat del fitxer on es recollirien les dades personals dels bombers de la Generalitat relacionades amb la situació de segona activitat, per escrit de 17/02/2012 la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments (en endavant, Direcció General de Prevenció) va manifestar que el fitxer on es recollien inicialment aquestes dades era el que portava per nom *Gestió integrada de personal* (GIP), creat per Ordre GRI/371/2003, de 18 d'agost, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Governació i Relacions institucionals. Aquest fitxer fou integrat pel fitxer denominat *Sistema d'informació de personal*, segons es disposa expressament a l'art. 3 de l'Ordre GAP/279/2009, de 28 de maig, per la qual es regulen el fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Governació i Administracions Públiques, el qual consta degudament inscrit en el Registre de Protecció de Dades de Catalunya, dependent d'aquesta Autoritat.

Un cop analitzada l'estructura del fitxer esgrimit per la Direcció General de Prevenció, es considera que certament donava cobertura als tractaments de dades personals a les quals es refereix la denúncia, motiu pel qual no s'observa en aquest punt cap infracció.

2.2.- Sobre la comunicació de dades de la DG de Prevenció a l'INSS

Pel que fa al motiu de denúncia relatiu a la comunicació de dades que segons la persona denunciant s'hauria efectuat des de la Direcció General de Prevenció envers l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), mitjançant l'enviament d'un ofici amb documentació annexa que contindria dades personals de certs bombers en situació de segona activitat, de la documentació aportada per la persona denunciant junt amb l'escrit de denúncia es desprèn que en data 09/10/2008 la llavors directora general de la Direcció General de Prevenció hauria enviat un ofici al director provincial de l'INSS a Barcelona, manifestant-li la seva preocupació per la situació d'incompatibilitat de percepcions en què al seu parer incorrien certs bombers que identificava en full annex, respecte dels quals el secretari general d'aquell departament

havia declarat el passí a la situació de segona activitat, reconeixent-los en cada cas el sou íntegre que venien percebent fins al moment del passí a aquella situació, alhora que l'INSS els havia declarat en situació d'incapacitat permanent total per a la professió habitual i els havia reconegut el dret a una prestació econòmica. En base a això, la directora general sol·licitava al llavors director provincial de l'INSS a Barcelona que en relació amb aquests casos s'iniciés el corresponent procediment de revisió d'ofici de la situació d'incapacitat permanent total i es declarés la suspensió de la pensió compensatòria. L'ofici s'acompanyava d'un annex que conté una llista on figuren el nom, cognoms i NIF complet de 37 bombers que en aquell moment es trobaven en situació de segona activitat, indicant també en 10 d'ells el que sembla la seva adscripció a la Regió d'Emergències de Lleida..

D'entrada, convé posar de manifest que és qüestió que ultrapassa l'àmbit competencial d'aquesta Autoritat, i consegüentment també del present procediment, la controvèrsia jurídica que s'entreu en els escrits d'ambdues parts –persona denunciant i Direcció General de Prevenció- relativa a l'adequació o no a dret de la percepció simultània per part dels bombers en situació de segona activitat de les retribucions íntegres inicialment percebudes com a bombers de la Generalitat i la prestació econòmica per incapacitat permanent total reconeguda per l'INSS. L'anàlisi, doncs, que s'efectua a continuació es limita a revisar l'actuació d'aqueixa Direcció General des de la perspectiva del dret fonamental a la protecció de dades (art. 18.4 CE) i la normativa que regula aquest dret fonamental (essencialment, LOPD i RLOPD).

A l'efecte de revisar l'adequació a dret de la comunicació de dades efectuada per la Direcció General de Prevenció a l'INSS a Barcelona, cal tenir en compte allò previst a l'article 11 de la LOPD, el qual estableix que:

*"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.
2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:
a) quan la cessió està autoritzada en una llei.
(...)"*

Per la seva banda, l'article 21 de la LOPD regula el supòsit especial de comunicació de dades entre administracions públiques, establint el següent:

- 1. Les dades de caràcter personal recollides o elaborades per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències que tractin matèries diferents, excepte quan la comunicació tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.*
- 2. (...)*
- 3. (...)*
- 4. En els supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article no és necessari el consentiment de l'afectat a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei."*

A la vista d'aquests preceptes, i davant la manca de consentiment de les persones afectades, caldria analitzar si la comunicació de dades efectuada entre ambdues administracions,

Administració de la Generalitat –en el cas de la Direcció General de Prevenció- i Administració General de l'Estat –en el cas de l'INSS- s'emmarcà en l'exercici de competències i/o matèries no diferents (art. 21 LOPD), o bé si estava relacionada amb les funcions legítimes respectives i la comunicació efectuada s'emparava en una llei (art. 11 LOPD).

A aquest respecte, en el moment dels fets la Direcció General de Prevenció tenia entre les funcions assignades, d'acord amb el Decret 243/2007, de 6 de novembre, la de dirigir el desenvolupament de les polítiques de recursos humans i l'aplicació i supervisió del compliment del règim estatutari del cos de bombers de la Generalitat (art. 74.3.e).

Pel que fa a la finalitat de la comunicació de dades efectuada per aquella Direcció General, en l'esmentat ofici que precedia el llistat amb les dades personals dels bombers en situació de segona activitat que es va enviar, se sol·licitava al director provincial de l'INSS a Barcelona que iniciés els corresponents procediments de revisió d'ofici de les resolucions de l'INSS, declaratives de la situació d'incapacitat permanent total, a l'efecte que es declarés *"suspenda la pensió compensatòria en aquells casos en què el personal del cos de bombers opti per passar a la situació de segona activitat, a partir del moment en què coincideixin les dues situacions, estigui o no el treballador d'alta a l'empresa per haver superat els 18 mesos de baixa per malaltia"*.

Deixant de banda la viabilitat jurídica de la sol·licitud de revisió d'ofici formulada per la Direcció General de Prevenció, qüestió que no correspon analitzar aquí, el cert és que la finalitat pretesa amb la comunicació de dades vinculada a aquella sol·licitud, podria emmarcar-se en el deure de l'Administració, en la seva condició d'empleadora, de comunicar a la Seguretat Social la informació –que consideri- rellevant per a la suspensió del dret a la prestació per incapacitat permanent, amb la finalitat darrera d'evitar un eventual perjudici al tresor públic, atesa la –segons el seu parer- indeguda percepció de prestacions de la Seguretat Social per part d'aquests bombers. A aquest respecte, la Llei General de la Seguretat Social, aprovada per Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny (en endavant, LGSS) estableix a l'article 230.c) que és obligació dels empresaris *"proporcionar la documentació i informació que reglamentàriament es determini als efectes del reconeixement, suspensió, extinció o reanudació del dret a les prestacions"*. Precepte aquest que caldria relacionar amb l'article 45.1 de la LGSS, que estableix que els treballadors i demés persones que hagin percebut indegudament prestacions de la Seguretat Social vindran obligats a reintegrar el seu import.

Aquest deure de comunicació a l'Administració de la Seguretat Social, en relació amb els assumptes dels quals és competent aquesta Administració, resulta més intens encara quan l'empleador és una Administració Pública. A aquest respecte, l'article 37.4 de la LGSS estableix el següent:

" Los funcionarios públicos, incluidos los profesionales oficiales, están obligados a colaborar con la Administración de la Seguridad Social para suministrar toda clase de información, objeto o no de tratamiento automatizado, siempre que sea útil para la recaudación de recursos de Seguridad Social y demás conceptos de recaudación conjunta de que aquéllos dispongan, salvo que sea aplicable:

a) El secreto del contenido de la correspondencia.

b) El secreto de los datos que se hayan suministrado a la Administración Pública para una finalidad exclusivamente estadística.

El secreto de protocolo notarial abarcará los instrumentos públicos a que se refieren los artículos 34 y 35 de la Ley de 28 de mayo de 1862 y los relativos a cuestiones matrimoniales, con excepción de los referentes al régimen económico de la sociedad conyugal.

5. La obligación de los profesionales de facilitar información de trascendencia recaudatoria a la Administración de la Seguridad Social no alcanzará a los datos privados no patrimoniales que conozcan por razón del ejercicio de su actividad, cuya revelación atente al honor o a la intimidad personal o familiar de las personas. Tampoco alcanzará a aquellos datos confidenciales de sus clientes de los que tenga conocimiento como consecuencia de la prestación de servicios profesionales de asesoramiento o defensa.

Los profesionales no podrán invocar el secreto profesional a efectos de impedir la comprobación de su propia cotización a la Seguridad Social.

A efectos del artículo 8, apartado 1, de la Ley Orgánica 1/1982, de 5 de mayo (RCL 1982, 1197), de Protección Civil del Derecho al Honor, a la Intimidad Personal y Familiar y a la Propia Imagen, se considerará autoridad competente al Ministro de Trabajo y Seguridad Social, a los titulares de los órganos y centros directivos de la Secretaría General para la Seguridad Social y de la Dirección General de la Inspección de Trabajo y Seguridad Social, así como al Director general y a los Directores provinciales de la Tesorería General de la Seguridad Social.

6. La cesión de aquellos datos de carácter personal, objeto de tratamiento automatizado, que se deba efectuar a la Administración de la Seguridad Social conforme a lo dispuesto en este artículo o, en general, en cumplimiento del deber de colaborar para la efectiva recaudación de los recursos de la Seguridad Social, no requerirá el consentimiento del afectado. En este ámbito, tampoco será de aplicación lo que, respecto a las Administraciones Públicas, establece el apartado 1 del artículo 21 de la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre (RCL 1999, 3058), de Protección de Datos de Carácter Personal.

En los casos en que la cesión de datos se efectúe por parte de la Agencia Estatal de la Administración Tributaria, éstos se instrumentarán preferentemente por medios electrónicos, informáticos o telemáticos."

A més del que s'ha dit fins aquí, la comunicació de dades efectuada també es podria emmarcar en el deure de col·laboració que presideix les relacions entre administracions públiques, deure que comporta, pel que ara interessa, l'obligació de "facilitar a les altres administracions la informació que necessitin sobre l'activitat que duguin a terme en l'exercici de les seves competències", d'acord amb l'article 4.1.c) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC). En aquest sentit, cal tenir en compte que l'INSS és l'entitat competent per declarar la situació d'invalidesa permanent a l'efecte de reconèixer les prestacions econòmiques previstes a la LGSS, així com tota resolució de revisió del dret a la prestació d'incapacitat permanent, segons disposa l'art. 143 de la LGSS:

"1. Corresponde al Instituto Nacional de la Seguridad Social, a través de los órganos que reglamentariamente se establezcan y en todas las fases del procedimiento, declarar la situación de invalidez permanente, a los efectos de reconocimiento de las prestaciones económicas a que se refiere la presente Sección.

Toda resolución, inicial o de revisión, por la que se reconozca el derecho a las prestaciones de incapacidad permanente, en cualquiera de sus grados, o se confirme el grado reconocido previamente, hará constar necesariamente el plazo a partir del cual se podrá instar la revisión por agravación o mejoría del estado invalidante profesional, en tanto que el incapacitado no haya cumplido la edad mínima establecida en el artículo 161 de esta Ley, para acceder al derecho a la pensión de jubilación. Este plazo será vinculante para todos los sujetos que puedan promover la revisión.

No obstante lo anterior, si el pensionista por invalidez permanente estuviera ejerciendo cualquier trabajo, por cuenta ajena o propia, el Instituto Nacional de la Seguridad Social podrá, de oficio o a instancia del propio interesado, promover la revisión, con independencia de que haya o no transcurrido el plazo señalado en la resolución.

Las revisiones fundadas en error de diagnóstico podrán llevarse a cabo en cualquier momento, en tanto el interesado no haya cumplido la edad a que se refiere el primer párrafo de este número.

3. Las disposiciones que desarrollen la presente Ley regularán el procedimiento de revisión y la modificación y transformación de las prestaciones económicas que se hubiesen reconocido al trabajador, así como los derechos y obligaciones que a consecuencia de dichos cambios correspondan a las entidades gestoras o colaboradoras y servicios comunes que tengan a su cargo tales prestaciones.”

En concret, correspon a les direccions provincials de l'INSS, a través de l'Institut Català d'Avaluació d'Incapacitats i la comissió d'Avaluació d'Incapacitats de l'Administració de la Generalitat, declarar la situació d'incapacitat permanent a l'efecte de reconèixer les prestacions econòmiques. També correspon a l'INSS gestionar i efectuar el pagament de la prestació per incapacitat permanent.

D'altra banda, la petició formulada per la Direcció General de Prevenció a l'INSS per tal que s'iniciés el corresponent procediment de revisió d'ofici de les resolucions de l'INSS declaratives de la situació d'incapacitat permanent total, també podria tenir la seva habilitació en la regulació del procediment de revisió d'ofici, prevista a l'article 102 i següents de la LRJPAC, d'aplicació a la tramitació de les prestacions de la Seguretat Social d'acord amb allò previst a la disposició addicional 25a de la LGSS.

Finalment, pel que fa a les concretes dades personals dels bombers de la Generalitat que es van comunicar (nom, cognoms, DNI i, en alguns casos també, l'adscripció a la Regió d'emergències de Lleida), a la vista de la normativa esmentada, la qual preveu, ja sigui com a deure de l'empleador o com a potestat de la Seguretat Social, el control *a posteriori* de les prestacions econòmiques reconegudes per l'INSS, la seva tramesa es considera necessària per a l'acompliment de la finalitat perseguida, de manera que es considera respectuosa amb el principi de qualitat (art. 4 LOPD). A aquest respecte, seria indicatiu allò previst a l'article 66.bis de la LGSS –segons la modificació introduïda per la disposició final 3.2 de la Llei 26/2009, de 23 de desembre–, relatiu al subministrament d'informació a les entitats gestores de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social, el qual disposa a l'apartat 3 el següent:

"Los empresarios facilitarán a las entidades gestoras de la Seguridad Social, los datos que éstas les soliciten para poder efectuar las comunicaciones a través de sistemas informáticos, electrónicos y/o telemáticos, que garanticen un procedimiento de comunicación ágil en el

reconocimiento y control de las prestaciones de la Seguridad Social relativas a sus trabajadores.

Los datos que se faciliten en relación con los trabajadores deberán identificar, en todo caso, nombre y apellidos, documento nacional de identidad o número de identificación de extranjero y domicilio."

Tot el que s'ha exposat fins aquí porta a la conclusió que la comunicació de dades personals a l'INSS que fou objecte de denúncia, estava emparada pels preceptes legals esmentats, no essent per tant necessari disposar del consentiment previ dels bombers afectats. Conseqüentment, procedeix declarar l'arxiu de les actuacions d'investigació pel que fa a aquest motiu de denúncia.

2.3.- Sobre el tractament de les dades per part de diferents òrgans del Departament

D'altra banda, la persona denunciant manifestava que la tramesa que en data 14/05/2010 i 03/09/2010 s'hauria efectuat, des de la Regió d'Emergències de Lleida al Servei de Recursos Humans de la Direcció General de Prevenció, d'un ofici que feia referència a certificats emesos per la Direcció Provincial de l'INSS a Lleida, relatius al grau d'incapacitat reconegut a 32 bombers de la Generalitat, i que anava acompanyat d'una taula on constarien dades personals dels bombers en situació de segona activitat o amb mesures temporals (nom i cognoms, data de naixement, destinació i tipus d'incapacitat reconeguda), hauria vulnerat la normativa de protecció de dades.

En relació amb aquests fets denunciats, de les actuacions d'investigació efectuades tampoc no s'infereixen indicis de la comissió de cap infracció de la normativa de protecció de dades. En efecte, partint del fet que la tramesa d'informació es va efectuar entre òrgans de la mateixa Administració Pública (Administració de la Generalitat de Catalunya), i concretament entre òrgans del llavors Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, al no existir aquí la figura d'un tercer a qui s'haguessin comunicat les dades, es descarta que pogués entrar en joc en l'enviament objecte de denúncia les exigències relatives a la comunicació de dades previstes a l'article 11 de la LOPD.

En relació amb la persona destinatària d'aquell enviament, consta a les actuacions que era la llavors cap del Servei de Recursos Humans –depenent de la Subdirecció General de Recursos Humans de la Direcció General de Prevenció - Servei al qual l'article 113 del Decret 243/2007, de 6 de novembre, d'estructura d'aquell Departament li atribuïa la funció de "tramitació dels expedients de personal funcionari i laboral i el règim retributiu", i, més concretament, a la Secció de Gestió de Recursos Humans dependent d'aquell Servei, la gestió dels "expedients relatius a les situacions administratives, permisos, llicències i altres incidències del personal de la Direcció General així com els expedients de segona activitat del cos de bombers de la Generalitat" (art. 114 del Decret 243/2007). D'altra banda, la gestió dels expedients relatius als recursos humans i als aspectes retributius del personal adscrit a cada Regió d'emergències s'atribuïa a la Secció d'Administració de la Regió (art. 116.1.a del Decret 243/2007).

A la vista de les funcions esmentades, cal entendre que l'enviament d'aquella informació i/o documentació per part del llavors cap de la Regió d'Emergències de Lleida a la cap del Servei de Recursos Humans de la Direcció General de Prevenció s'efectuava amb la finalitat d'exercir

les funcions pròpies d'aquests òrgans administratius (art. 6.2 LOPD), sense que per tant la tramesa efectuada requereís del consentiment previ dels bombers afectats, i sense que hi hagi cap indici del que es pugui inferir que a les dites dades hi van accedir persones alienes als òrgans esmentats. Així mateix, les raons indicades permeten descartar l'existència d'indicis de vulneració del principi de qualitat, en la seva vessant de finalitat (art. 4.2 LOPD), ja que l'enviament s'efectuà entre òrgans o unitats que tenien competències atribuïdes en matèria de personal per tal d'exercir les funcions assignades en aquesta matèria, de manera que en cap cas s'observa aquí que s'haguessin utilitzat per a finalitats incompatibles o diferents a aquelles per a les quals s'havien recollit les dades.

A l'últim, també des de l'òptica del principi de qualitat, però en aquest cas en la seva vessant de proporcionalitat (art. 4.1 LOPD), no s'observa tampoc un tractament de dades excessives. Així, pel que fa al contingut de la documentació que s'hauria tramès, consistent, d'una banda, en 32 certificats emesos per la Direcció Provincial de l'INSS a Lleida, sobre el grau d'incapacitat de 32 bombers destinats a la Regió d'Emergències de Lleida i que es trobarien en situació de segona activitat o amb mesures temporals, i, de l'altra, en un llistat on figurarien diverses dades personals d'aquests 32 bombers (nom i cognoms, data de naixement, tipus d'incapacitat permanent i parc de destinació), en vistes de les funcions assignades als òrgans emissor i destinatari d'aquesta informació tampoc no s'infereixen indicis que portin a considerar que les dades personals trameses resultaven desproporcionades. En efecte, a més dels preceptes esmentats en l'apartat 2.2 d'aquest fonament, en els quals s'evidenciava la necessitat que l'òrgan competent del Departament disposés de la informació de l'INSS relativa al reconeixement del grau d'incapacitat permanent, cal tenir en compte que el Decret 241/2001, de 12 de setembre, pel qual es regula la situació de segona activitat del personal al servei del cos de bombers de la Generalitat, preveu específicament dos supòsits on es posa de manifest la necessitat que la Direcció General competent disposi de la documentació relativa al grau d'incapacitat d'aquests bombers declarada per l'INSS. En concret, preveu a l'article 5.2 que la declaració per part de l'INSS de la incapacitat permanent d'un bomber comporta l'inici del procediment de declaració de segona activitat, com segueix:

"5.2 En el cas que una persona que pertanyi al cos que es trobi en servei operatiu obtingui la declaració d'incapacitat permanent total de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), haurà d'informar d'aquesta circumstància als serveis mèdics de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil a l'efecte que s'iniciï, si escau, el procediment de declaració de segona activitat. La declaració de la segona activitat no exigirà en aquest cas el dictamen del tribunal mèdic, substituït a tots els efectes per la documentació oficial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social en què consti la qualificació del grau d'incapacitat."

I a l'article 6.3 preveu, davant la revisió per part de l'INSS del grau d'incapacitat reconegut a un bomber, l'inici d'un expedient de revisió de la segona activitat:

"6.3 La revisió per part de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) del grau d'incapacitat de què sigui titular una persona funcionària del cos de bombers que es trobi en segona activitat per a persones perceptores de prestacions d'incapacitat permanent total a què fa referència l'article 5.1.c) comportarà l'obertura d'expedient de revisió de la segona activitat.

A aquest efecte, la persona funcionària haurà d'aportar al servei de personal la documentació oficial en què consti la revisió."

Atesa la normativa exposada, no s'infereixen indicis del quals es pugui considerar que aquesta tramesa de documentació no va ser respectuosa amb el principi de qualitat (art. 4 LOPD), i particularment amb els principis de finalitat i proporcionalitat.

Tercer.- De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret segon, i atès que no ha resultat acreditada durant la present informació prèvia l'existència d'indicis racionals que permetin imputar cap fet que pogués ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la LOPD, procedeix acordar l'arxiu de les presents actuacions.

L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat preveu que "(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats". I l'art. 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment: "a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa".

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número 97/2011, relatives al Departament d'Interior de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

Segon.- Notificar aquesta Resolució al Departament d'Interior de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i comunicar-la a la persona denunciant.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, la Direcció General de Prevenció pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, la Direcció General de Prevenció pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans Perelló
Barcelona, 18 de juliol de 2012